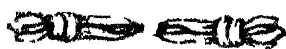
૭૮૬

ઇસ્લામ કા ચાંદ.

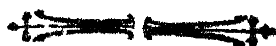
છપાનેવાલે

કાગઝી મહમુદ એન્ડ એમ, બુકસેલર્સ
એન્ડ પબ્લિશર્સ.

ટાવર રોડ અલાયચેકી બાળી કે સામે-સુરત.

૨-૧ બરાનપુરી ભાગળ ભાજીવાલી પોલામે વાકે
શ્રી "અનાવિલ બંધુ" પ્રેસમે
ગોવિંદજી ડાહ્યાભાઈ નાયકને છાપા.

કીમત સિર્ફ ચાર આને.

નઈ આગરેવાલેકી કવ્વાલી

જનાબે ઇશ્કકી આતિશ ફીશાની :દેખતે જાઓ.
૧-ઇન્હી હઝરતકી હય યે મેહરબાની દેખતે જાઓ.
છુપી હય દીલમેં હસરતકી નીશાની દેખતે જાઓ.
મુઆલે સોઝે ગમ આહે નીહાની દેખતે જાઓ.
ભડક ઉઠી હય શમ્એ જીંદગાની દેખતે જાઓ
૨-સુના હય જાન લેનેમેં બડે મુસ્તાક હો તુમતો
મગર યે બેરૂખી કયસી યે આખીર કયા હુવા તુમકો
હમે આખીર અબસ બીમારસે આંખે ચુરાતે હો
ઉધર મું ફેર કર કયા ઝબ્હ કરતે હો ઇધર દેખો
૩-મેરી ગરદન પે ખંજરકી રવાની દેખતે જાઓ
જબા તુહી વહાં લીલ્લાહ જા ઔર જાંકે યું કેહદે
નરીઝે હીજ્રકી પુરકતકે હાથોં ગૈર હાલત હય.
જો યે કુછ આ રહે હય સાંસ હય મેહમાન દમ ભરકે
ગુરૂરે હુસ્નકા સદકા ચલાજાતા હય દુન્યાસે
૪-કીસીકી ખાકમેં મીલતી જવાની દેખતે જાઓ
ઝબાં તક ભી ન ખોલીથી કે તુમ આઝુર્દા હોતેહો
શીકાયત કી ન ગો મોકે બહોત આએ શીકાયતકે
મેરે અલફાઝ દીલમે આપકે નશ્તરસે યું જાતે
સુને જાતે નથે તુમસે મેરે દીન રાતકે શીકવે
કેફૈન સરકાવ મેરી :બદ ઝબાની દેખતે જાઓ
૫-સદાએ હાએ વાવેલાકી સુનકર હય યે એક મુઝતર

કયામત ક્યું ન હો જાએ કયામતકા હમેં યે મનઝર
બયાં હોને તો દો ફીર દેખીએ હંગામએ મેહશર
યોહ ઉઠ્ઠા ઔર આતમ આખરી દીદાર દેખતે મર
અબ ઉઠ્ઠા ચાહતી હય લાશ દેખતે જાઓ.

ગઝલ-કવ્વાલ-જાવરાવાલા

જીસને દીયા હય દર્દ દીલ ઉસકા ખુદા ભલા કરે.
આશીક ના મુરાદકો લાઝીમ હય યે દુઆ કરે.
બારે અલમ ઉઠાએં હમ શીકવા ન લબપે લાયે હમ.
હમતો વફાકે આદી હંય હમપર કોઇ જફા કરે.
ગૈરોંપે મેરે સામને લુત્ફો કરમકી હો નઝર.
મુજસા ગરીબ નાલબાં ખુને જીગર પીયા કરે.
ઉલ્ફતમેં તેરી એ સનમ ખાતાહું કીબ્લા રૂ કસમ.
દીલકો ખુદાકી માર હો તુઝસે અગર દગા કરે.
રાતકો બઝમેં ગૈરમેં જલ્વા ફીરોઝ કૌન થા.
આપકે ઐસે ઐશમેં આગ લગે ખુદા કરે.
વાદા કીયાથા કૌનસા આપને આજતક વફા
કૈસે યકીન ફીર કોઈ આપકી બાતકા કરે.
ઇશ્કે બુતાંમેં બન્ન કી કોશીશેં હમને કી બહોત
પેહલુમેં જીસકે દીલ ન હો ફીર વો ગરીબ કયા કરે.

કહીં રૂસ્વા ન કર ડાલે

નહી અચ્છા તેરા યકબારગી રૂપોશ હોજાના
કહીં રૂસ્વા ન કર ડાલે મેરા મદહોશ હોજાના

તુઝે તેરી કસમ તુહી બતા કે અબ ક્યું કર હો
મેરા તુજપે ફીદા હોના તેરા રૂપોશ હોજાના.
ઝમાને મેં અનલ હકકી સદા ફીર ક્યું ન ગુંજ ઉઠે
કહીં સુલી ન ચળવા દે મેરા પુરજોશ હોજાના.
અરે ઓ સંગદીલ તુજકો કભી યે કામ કરદેગા
તેરા ઝુલ્મો સીતમ કરના મેરા ખામોશ હોજાના
અગર ઉસ બુતસે મીલના ચાહે તો પેહલે અજલસે મીલ
"નિઝામી" કુછ નહિં દુરવાર હમ આગોશ હોજાનાં

જાવરાવાલા ગઝલ—કવ્વાલ અલાદીયા

ખ્વાજાને બનાયા હય મયખાનેપે મયખાના.
હર પ્યાસેકો મીલતા હય પયમાનેપે પયમાના.
શોહરત હય વો આજ અપના દીદાર દીખાયેંગે.
ઇસ વાસ્તે ગીરતા હય દીવાનેપે દીવાના.
ક્યા રસ્મે મોહબ્બત હય હોતેહી શમા રોશન,
જલતા હય સરે મેહફીલ પરવાનેપે પરવાના.
યેહ હાલ હુઆ અપના ઈસ ઝુલ્ફકે સોદામેં,
કેહતા હયં કોઇ મજનું કોઈ હમેં દીવાના
મંય દરસે કહીં તેરે જાનેકા નહિં હરગીઝ.
તુ ગુલ હય તો મેં બુલબુલ તુ શમા મેં પરવાના
સર ખંજરે કાતીલપર કરતે હંય ફીદા "સુફી"
કીસ ધુમસે હોતા હય નઝરાનેપે નઝરાના,

કવ્વાલ ઇંદોરવાલે અલ્લાદીન

દીલ નાદાં જો મદ્દીકે ખીલોને પર મચલતા હય
સબબ યે હય કે બચપન દીસે અરમાનોંમેં પલતા હય
તેરે કુચેમે તેરે ચાહને વાલોકી યે ગત હય
કીસીકી જાન જાતી હય કીસીકા દમ નીકલતા હય
જવાની મર્ગ હય ચ્યારે ન દેખા જાયગા તુમસે
દુપટ્ટા મુંહસે સરકાલો હમારા દમ નિકલતા હય
મેરી તકદીર બદલી તુમ ભી બદલે ફીર ગએ યારે
સમજતા થા જમાના એકહી કરવટ બદલતા હય
મુજે બચપનસે ઉલફત અબરૂએ જાનાસે હય 'મન્ઝર'
સીપાહી આદમી તલવાર કે સાએ મે પલતા હય

આગરેવાલે કવ્વાલ તુ ધુનરે ધુનયા અપની ધુન

મકતલમેં વો તો આએ ખંજર બદલ બદલ કર
યારબ કહાંસે લાઉં મય સર બદલ બદલ કર
અયે શોકે સીજદા તેરી કરતે હંય આઝમાઇશ
વો આસતાંકા અપને પત્થર બદલ બદલ કર
મનઝુરે ઇમતેહાં હૈ કીસ સખ્ત જાંકા યારબ
મકતલ મેં દેખતે હૈં તેવર બદલ બદલ કર
કાબેમેં બુતકદેમેં આંખોમેં દીલમેં જાંમે
જલવા દીખા રહા હૈ ઘર ઘર બદલ બદલ કર
લળતે હંય જાકે બાહીર યે શેખ ઔર બરેહાન
પીતે હંય મય કદેમેં સાગીર બદલ બદલ કર

અપની તો આશકી કા યે કીસ્સા મુખ્તસીર હયે
મુજસે મીલા હય મેરા દીલબર બદલ બદલ કર
તુ ધુનરે ધુનયા અપની ધુન

શેઅર-કુચએ યારમેં હલ જાકે પુકારા મંય ને
બેચને આયા હું દીલ હય કોઈ લેનેવાલા
દીલફરોશીકી સદા સુનકે વો ઘરસે નીકલા
દીલ મેરા દેખ કે વો દુશ્મને ઈમાં બોલા
તુ ધુનરે ધુનયા અપની ધુન.

દરદર ફીરા ખરાબ લીએ અપની ઈલતીજા.
પાયા કહીં ન મનઝીલે મકસુદકા પતા
સરતા કદમ હું દરદમેં સરહે દવા નહીં
તેરે સીવા તબીબ કોઈ દુસરા નહીં
મુજકો કીસીકી આસ નહીં આસરા નહીં
તેરે સીવા કીસીસે મેરી ઇલતેજા નહીં
લન્તરાની સારી ભુલા જબ મુજે યાદ આ ગયા
મંયને વકતે કત્લ કાતીલસે ઝુકા કર સર કહા
તુ અપની ધુનરે અપની ધુન.

નઇ-ગઝલ-કવ્વાલી.

ફલા ફુલા નેહાલે ઝિન્દગાની દેખતે જાઓ,
ખીલે હય અબ ગુલે દાગે નિહાની દેખતે જાઓ,
યે ઉસ્કી કબ્ર હય જીસ્કો કીયા પામાલે ગમ તુમને,
રહી હય મીટ મીટા કર યે નિશાની દેખતે જાઓ,

હમે આખીર મેરી બાલીં પે આઓ હો તો દેરોબી,
કે લુટતી હય બહારે ઝીંદગાની દેખતે જાઓ.
હય ઉન્વાને મહોબ્બતસે મેરી રૂદાદે ગમ ઈસમેં,
કિતાબે ઈશ્કમેં મેરી કહાની દેખતે જાઓ.
હમે ગુલગસ્ત ટુકરાઓ ન કુલોંકો ગુલીસ્તાં મે,
જવાનાને ચમન કી ભી જવાની દેખતે જાઓ.
પળે હય કુસ્તએ તેગે સીતમ સેહરાએ ઉલ્ફતમેં,
"શહીદાને વફા" કી બે ઝબાની દેખતે જાઓ.
ગીરી હય ખુન સે ગીલ્કારીયાં દીવારે ઝીંદાંપર
અસીરાને જુનું કી ગુલ ફીશાની દેખતે જાઓ
મેરીજાં સું ન ફેરો હાલે ગમકી એક નઝર દેખો.
મેરી આંખોં સે અશ્કોંકી રવાની દેખતે જાઓ,
દીલો સાબ્રો સુકું તો એક નઝરમેં તુમ્હેં દે બેઠે.
રહી હય અબ ફક્ત એક જાન જાની દેખતે જાઓ
દીખાકર રેશમી રૂમાલ વો કેહતે હય સેહરીલમે
મેરે જાંબાઝ આશીકકી નિશાની દેખતે જાઓ
બજાએ સાવનો બાદું કે મેરે દીદએ તરસે
મેરીજાં ગમમે અશ્કોંકી રવાની દેખતે જાઓ
સવાલે વસ્લ કરતા હય જવાબે તુર્શ સુન્નેકો
"સીરાજે" ઝાર કી શીરીં બયાની દેખતે જાઓ

ગઝલ.

ઝરા સી બાત પર આમાદએ તકરાર હો જાના

બીગળના રૂઠના લળના ગલેકા હાર હો જાના,
સીતમ હય હર કીસીકો ચાર દીનકે યાર હોજાના.
ગઝબ હય જાન હોકર જાન કા આઝાર હો જાન,
અભી તો સેંકડો કળીયાં ઉઠાની હોંગી ફુરકત મે.
કોઇ આસાં નહીં મુશકીલ સે વસ્લે યાર હો જાના,
વફા કા નામ બદ હોગા ન હમસે હારના અય દીલ.
રહે ઉલ્ફત મેં મીટના ખાકે કુચે યાર હો જાના,
કીસી દીન ના કીસી દીન હો રહેગા દેખના અય દીલ.
મુકદ્દર મેં અગર લીખ્ખા હય વસ્લે યાર હોજાના,

નઇ ગઝલ.

આરામ કે થે સાથી કયા કયા જબ વક્ત પડા તબ કોઇ નહિ
સબ દોસ્ત યહાં હંય મતલબકે દુનિયામેં કિસીકા કોઇ નહિ
વો બાગ જો થા ફુલોંસે ભરા ઉઠલાતી હુઇ ફિરતીથી સબા
અબ સુંબુલો ગુલકા ઝીક હય કયા ખાક ઉડતી હય ઇસજા કોઇ નહિ
હર એક નુમાઇશ કો દેખા, ઝપકી જો પલક તો કુચ્છ ભી નથા
હસ્તીએ હુબાબે બહરે ફના ઇસદમ કા ભરોસા કોઇ નહિ
કત્તાલે જહાં માશુક જો થે, સુને હૈં પડે મર્કદ ઉનકે
જબ ચાહને વાલે લાખોં થે અબ રોને વાલા કોઇ નહિ
અપને તો યહાં બેગાને હુવે બેગાને તો ખુદ બેગાને હુવે
દુનિયા હય દોરંગી મતલબકી બે ગર્ઝ કિસીકા કોઇ નહિ
વો જાહો હશમ જમશેદ કહાં કિસ્રાકી વો ઇજઝો શાન કહાં
મીલતા હી નહિ અબ ઉનકા નીશાં અબ પુછને વાલા કોઇ નહિ

જબ પાસ હમારે પૈસા થા તબ દોસ્ત હમારે લાખોં થે
અબ વક્ત પડા હય મુશકીલ કા દુનિયા મેં હમારા કોઇ નહિ
અબ શીકવા કહાંકા કૈસા ગીલા હોતા હૈ વોહી મંઝુરે ખુદા
અપના તો ખુદા બસ હાફીઝ હય બીગળીમેં કિસીકા કોઇ નહિ

નઇ ગઝલ.

તબ મઝા હય વસ્લ કા હલ્વા ભી હો ઔર ખીરભી
૨ આપ ભી પેહલુ મેં હોં ઔર આપકી તસવીર ભી.
કરદીયા હય મુફલીસો ફલ્લાસ એક માશુકને,
લે ગયા ઝાલીમ પતેલી ભી મેરી કફગીર ભી.
આપ કયા સમજે હુવે હંય હમમેં કર ડાલુંગા ખાક
શેખ સદુભી મેરે બસ મેં હંય કલ્વા પીરભી
ઠંડે દીલસે બોસએ આરિઝ અગર દે દીજીયે
સયર સીમલે કી કરાઉં લે ચલું કશમીરભી.
જુસ્તજુ ઇસ તરહ કે માશુક કી કરતા હું મંય
ગર્મ પેહલુ ભી કરે કુચ્છ દીન પીલાએ શીરભી
એક હમ હંય ખુન પાની એક હમને કર દીયા
એક દુશમન હય કભી કુટી નહિ નકસીર ભી
બોસએ આરિઝ લીયા હમને તો બોલે હાય હાય
ચોંચ તેરી ચોંચસે હય કુંદનોકે તીરભી

રફતારે-ચાર-મેં— આગ્રેવાલે-નઇ-કવ્વાલી

દીખાને કે લીયે ઝખ્મે દીલે રંજુર લાયા હું
બરાએ નઝરે જાના ખોસએ અંગુર લાયા હું

ગઝલ જીસે તમન્નાઓ વીચાલે હુર લાયા હું
મય કીતની હુરસે એક ચીજ કીતની દુર લાયા હું
બકીને મારેફતકા અપને દીલમેં નુર લાયા હું
અંધેરી કોઠળીમે એક ચીરાગે તુર લાયા હું
મેરે ઝખ્ખમો પે અકસે હુસ્ને આરીઝ ડાલકર બોલે
કે મેં તેરે લીએ યે મરહમેં કાફૂર લાયા હું
અનલહક ઇસ લીએ "મુશતાક" કેહ બયઠા હું ઉલફતમેં
કે મંય મુંમે ઝબાને હઝરતે મનસુર લાયા હું

નઇ-ગઝલ જાવરેવાલા અહ્લાદીયા.

હમેં થોડા નદે સાકી વો પયમાને મેં રખ્ખી હય,
વો રખ્ખી હય વો રખ્ખી હય વો પયમાનેમેં રખ્ખી હય
અભી દેદે અભી દેદે વો પયમાનેમેં રખ્ખી હય,
જો કલ જન્નતમેં હોગી આજ મય ખાનેમેં રખ્ખી હય
ફરીશતે મુજસે મરકદમેં જો પુછેગે તો કહેદુંગા
કે એક ચીલ્લુકે બદલે જાન મયખાનેમેં રખ્ખી હય
સીતમ સેહના મુસીબત ઝીલના કુરબાર હો જાના,
યે ખુબી તો ખુદાને સીર્ફ પરવાને મેં રખ્ખી હય,
જો ખીંચ જાઓ તો એ તલવાર આલમ કત્લ હો જાએ
બળી શય હય મગર અંગુર કે દાને મેં રખ્ખી હય
જીસે કલ હશ્રમેં સારી ખુદાઇ માંગતી હોગી
ખુદાકી શાન હય વો આજ મયખાને મેં રખ્ખી હય
મએ ગુલરંગકા "મુશ્તાક" કયા અચ્છા મુકદ્દર હય
કે હાથોં મેં હય પયમાના વો પયમાને મેં રખ્ખી હય

 ૧૫૫૦૭

ચંદ અશઆર.

નઝરભી સાથ તારીકીમેં અપના છોળ દેતી હય,
સીયાહ કારી મુનવ્વર દીલકા શીશા તોળ દેતી હય
યે હાતીપૂ ગૈબસે હમકો નીદા દીન રાત દેતા હય
સીયાહ બખ્તીમેં કબ કોઈ કીસીકા સાથ દેતા હય

નીકલ કર આંસુ કેહતે હંય હમારી ચશ્મે ગીરયાંસે
કે તારીકીમેં સાયાભી જુદા રહેતા હય ઇન્સાંસે

ઈન્સાં ગલત સમજતે હંય તૌકીર ઝરકે સાથ,
ઇઝઝત બશરકો હોતી હંય ઇલ્મો હુનરકે સાથ;

દૌલતસે કમીના કભી આલી નહી હોતા
ઇજઝતકા ખઝાના કભી ખાલી નહિં હોતા,

બશર રાઝે દીલી કહેકર ઝલીલો ખાર હોતા હય;
નીકલ જાતી હય જબ ખુશબુ તો ગુલ બેકાર હોતા હય

બશરકો ચાહીયે મીલતા રહે સારે ઝમાનેસે,
કે એક દીન કામ યે 'સાહેબ સલામત' આહી જાતી હય

હંસ બોલ ખુશ રહા કર મત હો ખફા કીસીસે
દેખી જગતકી ખુબી નહોગા નફા કીસીસે

બાશ દર આલમ ઞ હર ચક હોશીયાર
જાયે ગુલ ગુલબાશો જાયે ખાર; ખાર,

નઈ ગઝલ.

મઆલે-સોઝે ગમહાએ નિહાની દેખતે જાઓ
ભભક ઉઠી હય શમ્એ ઝિન્દગાની દેખતે જાઓ
ઇધર ભી આવો ઔર યે કબ્રે ફાની દેખતે જાઓ
તુમ અપને મરને વાલેકી નિશાની દેખતે જાઓ
ઉધર મું ફેર કર કયું ઝિબ્હ કરતે હો ઇધર દેખો
મેરી ગરદન પે ખંજર કી રવાની દેખતે જાઓ
સુને જાતે નથી તુમ સે મેરે દીનરાતકે શીકવે
કફન સરકાવ મેરી બદ ઝબાની દેખતે જાઓ
અભી કયા હય કીસી દીન રંગ લાએગી યે ખામોશી
ઝબાને હાલકી જાદુ બયાની દેખતે જાઓ
ગુઝરે હુસ્નકા સદકા કોઈ જાતા હય દુન્યાસે
કિસીકી ખાક મેં મીલતી જવાની દેખતે જાઓ
વો ઉઠા શોરે માતમ આખરી દીદારે મય્યત હય
અબ ઉઠા ચાહતી હય લાશે ફાની દેખતે જાઓ

નઇ-ગઝલ.

કબ સમાતા જલવએ શમસો કમર આંખોમેં હે
પરતવે નુરે મહંમદ જલવ ગર આંખોમેં હે
દેખલે ઇન દો ઘરોમેં દેખને વાલે ઉનકો
એક ઘર હે ઇનકા દીલમેં એક ઘર આંખોમેં હે
હમને કયું ઉનકો ન દેખા હે યે સબ અપના કસુર
હે વો યું દીલમેં નિહાં જેસે નઝર આંખોમેં હે

નઇ-ગઝલ.

મોહંમદ પે લુત્ફે ખુદા હો રહા હે
કે ઉમ્મતતપે ઉનકી ફીદા હો રહા હે
ચલાહું તસવ્વુર મેં તૈબા કી જાનીબ
ખીયાલે નબી રેહનુમા હો રહા હે
કહીં ડુબ સકતી હે ઉમ્મતકી કિશ્તી
કરમ આપકા નાખુદા હો રહા હે
ઉઠે મીમે એહમદ કા પરદા તો દેખું
કે પર્દેમે દર પર્દા કયા હો રહા હે
ચમકતે હેં સીને મેં દાગે મુહબ્બત
યે ગુલશન અજબ પુર ફીઝા હો રહા હે
ગુનેહગાર ઉમ્મત ફીદા હો રહી હે
મહોંમદસે વાદા વફા હો રહા હે
તુ વો દેનેવાલા કે રઝ્ઝાક મુતલક
તેરે દરસે સબ કુચ્છ અતા હો રહ હે

મૈં ઉસ પૂર્ખે મુસુપૂકા શયદા હું "તાહેર"
ખુદા જીસપે ખુદ મુબતીલા હો રહા હૈ

નઈ-ગઝલ.

કહાં હૈ રેહમતે હક કા ખઝાના દેખનેવાલે
લગાલે મુજકો સીનેસે મદીના દેખનેવાલે
મેરે મોલા મેરી કીશ્તી ભંવરમેં ડુબ જાતી હય
લગાદે પાર બેળુકો શફીના દેખનેવાલે
દીખાતા હય કીસે રીઝ્વાં પ્રીઝા ગુલઝારે જન્નતકી
ન દેખેંગે કભી દશ્તે મદીના દેખનેવાલે
અગર વો દેખતે મોહરે નુબુવ્વત લોટ હો જાતે
જોથ મોહરે સુલેમાં કા નગીના દેખનેવાલે
તમન્ના હય યેહી દીલકી મીલેં તો ચુમલુ આંખેં
કદે પાચે શાહેનશાહે મદીના દેખનેવાલે
નથી હાજત ઉન્હેં અય મોમીનો કુચ્છ ઇત્રે જન્નતકી
મોઅત્તર થે મોહંમદકા પસીના દેખનેવાલે
દીખાએ અપને સદકેમેં ખુદા હરએક મુસલમાંકો
બને ખુશ બખ્તહેં "તાહેર" મદીના દેખનેવાલે

નઈ-ગઝલ.

હય દલીલેં કુલ્લો નફ્સીન સબ ફના હો જાએંગે
હમભી એકદીન રાહીયે મુલકે બકા હો જાએંગે
કબ્રહી તક સાથ દેંગે દોસ્તાને બેરીયા

હાબકર મિટ્ટિમેં સબ પ્યારે જુદા હો જાએંગે
હાથ ખાલી જાએંગે દુનીયાસે દૌલત છોડકર
માલકે માલીક અઝીઝો અકરૂબા હો જાએંગે
હો ગયે એૈઆલાદસે મા બાપતો મર કર જુદા
ખુલદમેં અય મોમીનો સબ એક જા હો જાએંગે
જીતેજી કુચ્છ કામ કરલો આખેરત કા ગાફીલો
મરતે હમ બેકાર સારે દસ્તોપા હો જાએંગે
પહેલત્વાં કયા કર રહે હૈં જીસ્મ કે આઝા પે નાઝ
કબ્રમેં કીડે મકોડેકી ગીઝા હો જાએંગે
દેખકર મરકદમેં "તાહેર" સરવરે દોંકા જમાલ
આશીકે જાંબાઝ કદમોં પર ફીદા હો જાએંગે

નઈ—ગઝલ.

વો નીશાને કુફ્ર મીટા ગએ બખુદા ખુદાસે મીલા ગએ
યે કીયા ખુદાકે હબીબને કે બુતોંકો કલમા પઢા ગએ
રહે કુફ્ર શીર્કસે ફેરકર વો ખુદાકા રસ્તા બતા ગએ
હમે ઈસ ડગર પે ચલા ગએ કે હરએક બલાસે બચા ગએ
મુઝે યું ગુનાહોંપે નાઝ હય કરમ ઉનકા મેહરમે રાઝ હૈ
મેરે પરદા પોશ હય મુસ્તુફા જો બદોંકે એબ છુપા ગએ
મૈં ફંસાથા બેહરે ગુનાહમેં લીઆ મુજકો અપની પનાહમેં
જીને ખલ્ક કેહતી હૈ નાખુદા વોહી બેડા પાર લગા ગએ
કભી રોતે રોતે જો સોગયા તો નઝારા આપકા હો ગયા
મુજે ખ્વાબમેં નઝર આ ગએ મેરે સોતે ભાગ જગા ગએ

ઉઠે ચાત પરદે હીજાબકે બળ્ડે પાચે શોક જનાબ કે
હુઈ બાતેં રાઝો નિયાઝકી જો હુઝુર પેશે ખુદા ગએ
યે ખીયાલ થા જીને રોઝા શબ હમેં હાંજી હાંજી કહેંગે સબ
વો નબીકે રોઝચે પાકપર ગયે ઈસ ગરઝસે તો કયા ગએ
જો ફીરાકે શાહમેં ધુલ ગએ તો ગુનાહ સબ યહીં ધુલ ગએ
બચા ખુને દીલ ઉસે પી ગએ રહા લખ્તે દીલ ઉસે ખા ગએ
તેરે બાદ "તાહીરે" નાત ખ્વાં યે કહેંગે લોગ જહાં તહાં
વો કલામ લીખખા હય નાતમેં કે જહાં મેં ધુમ મચા ગએ

નઈ–ગઝલ.

જા રહાહું ઉનકે કદમાં પર મચલનેકે લીયે
હસરતેં દીલમેં તળપતી હય નીકલનેકે લીયે
બીસ્તરે ગમસે ઉઠા લીજે મરીઝે હીજ્રકો
યા નબી મજબુર હું કરવટ બદલનેકે લીયે
યા મોહાંમદ નફસે શેતાંસે બચા લીજે મુઝે
મુસતઈદ હય અઝદહા બનકર નીગલનેકે લીયે
ખારો ખસસે પાક રહેતી હય શરીઅતકી સળક
કયા મીલા હય સાફ રસ્તા મુજકો ચલનેકે લીયે
મરતે દમ તક ભી રહા બુજહલ દુશમન આપકા
આપ દોઝખમેં ગયા કમબખ્ત જલનેકે લીયે
સર ઉઠાલો જીતનાજી ચાહો યહાં અય સર કશો
મુસ્તઈદ હય વાં ફરીશ્તે સર કુચલનેકે લીયે
કરલે જો કરના હય ગાફીલ મોત હય સરપર ખળી

સુબ્હ ગુઝરી શામ આઈ દીન હય ઢલનેકે લીયે
ચે ન છોળેગી કીસીકો હમ નીકાલેગી જરૂર
હય અજલકા હાવ એક દીન સબપે ચલનેકે લીયે
કૈસે કૈસે યાર હમ દમ ચલ દીયે સુબો અહમ
રેહે ગયા "તાહેર" કહે અફસોસ મલને કે લીયે

નઈ–ગઝલ.

યાનબી આપકી ફુરકત તો ગવારાહી નહીં
કોઇ તુમસા મુઝે દુનીયામેં પીયારા હી નહીં
આન કર દામને રેહમત મેં છુપાલો મૌલા
હું ગુનેહગાર કહીં મેરા ગુઝારા હી નહીં
આસરા હૈ તો ફક્ત અપને ખુદાકા હી મૂજે
અબ કીસીકા મુઝે દુનીયામેં સહારાહી નહીં
હુસ્ને યુસુફમે ભી હૈ હુસ્ને મોહોંમદ ઝ્યાદા
કોઈ ઇસ શાનકા મેહબુબ દીલ આરાહી નહિં
હૈ મરીઝોંને મોહંમદપે ખુદાકી રેહમત
વો દીયા દરદ કે જીસ દર્દકા ચારાહી નહીં
હૈં બહોત આપકી ફુરકતમેં પરેશાં ખાતર
એક ફકત ગમસે બુરા હાલ હમારાહી નહીં
ફેરલી સાફ અઝીઝોંને નીગાહેં "તાહેર"
હમતો સબકે હૈં મગર કોઇ હમારાહી નહીં

નઈ–ગઝલ ઈસાખાન નશાતર.

બળે આરામસે કટતી હય અય દિલ ઝિંદગી ઉનકી
મોયસ્સર હો ગઇ હય જીતેજી ઇનકો ગલી ઉનકી

અદાસે નાઝસે અંદાઝસે દિલ લે રહે હંય વો
કયામત હૈ કે એક એક બાત હય જાદુ ભરી ઉનકી
તડપતા થા મેરા દિલ મદ્દીયે એ આબકી સુરત
તસલ્લી હો ગઇ કયા કયા જો સુરત દેખલી ઉનકી
ઝબર હસ્તીકા સાૈદા હુમ નહીં કરતે નહીં કરતે
વો એસા હૈં ન હૈં મુઝકો યે દીલ ઉનકા ખુશી ઉનકી
શબે વાદા ઉન્હેં કરહી લિયા રાઝી કિસી ઢબસે
ઉનહોં કે સામને તસ્વીર મૈને ચૂમ લી ઉનકી
ફિદા હંય ઉસ શહે ખુબાં પે ખુરશીદો કમર દોનોં
વો પેહરા શબકો દે દિનકો કરે યે ચોકસી ઉનકી
દમે નઝઝારા દિલમેં એક "નશાતર" સા ખટકતા હય
ગઝબ ઢાતી હય કયા એક ચશ્મે સુરમગી ઉનકી

નજ—ગઝલ ઇશાખાન નશાતર.

ઇતના કહું મૈં ઉનસે યે કયા મેરી તાબ હય
ઝાલિમ યે તુઝમેં ઝુલ્મ કી આદત ખરાબ હય
યે અર્ઝ મુદ્દઆપે કિસીકા જવાબ હય
યે તો બડા ગુનાહ હય કબીરા અઝાબ હય
તુમકો બરોઝે હશ્ર ભી પહેછાન હી લિયા
તુમહી કહો કે કયસા મેરા ઇન્તિખાબ હય
હરકે વિસાલમેં મુઝે ઇતની ખબર નહીં
વો ઉઝર કર રહે હંય તબીયત ખરાબ હય
હોશો હવાસ કા હૈ ઠિકાના ન અકલ કા
લયલા તેરી ફિરાક મેં મજનુ ખરાબ હય

મેરા ખ્યાલભી હૈ ખ્યાલી પુલાવ કયા
સોચી જો કોઈ બાત કહા દિલને ખ્વાબ હય
હુરોંકા નાઝ હાય ગઝબ ઉપ્રે અલઆમાં
સુન્નતભી આશિકોંકે લિયે એક અઝાબ હય
રેહતા ભી હય નિગાહમેં આઠોં પહર વો શોક
છુપતા ભી હૈ વો મુઝસે યે કયસા હિજાબ હય
કયા લુત્ફ આ રહા હય શબે વસ્લ અય નસીબ
પહેલુમેં વો હંય હાથમેં જામે શરાબ હય
જામે શરાબ લેતે હી હાથોંસે ગિર ગયા
અય શૈખ પારસા તેરી નિય્યત ખરાબ હય
જ્યંસી હો બાત વયસા હી કેહતા હૈ મુંહ બ મુંહ
"નશાતર" ઝમાને ભરમેં યુંહી તો ખરાબ હય

નઈ—ગઝલ ઈસાખાન નશાતર.

હય યે કમાલે ઇશ્ક અગર દિલરૂબા મિલે.
મેઅરાજ મેં ખુદાસે રસુલે ખુદા મિલે.
ઉનકો તલાશ હય કે ઉદુકા પતા મિલે.
મુઝસે અગર વો આકે મિલે તો ભી કયા મિલે.
હમ કેહ રહે હૈં લાઇયે દિલ દીજીયે હમે.
વો કેહ રહે હૈં તુમસે હમારી બલા મિલે.
માલુમ હય કમર તો દહન લા નશાં નહી
એક ચીઝ હો તો ઉસકા જહાં મે પતા મિલે.
કિસ્મતસે ખુબ હઝરતે નાસેહ મિલે મુઝે.
હમદર્દ હમ ખિયાલ કોઇ આશના મિલે.

કરતે નહીં હૈં એકભી બિસમિલપે ઇકતફા,
અબ ફીક઼ ઉનકો યે હય કોઇ આસરા મિલે.
મૈં ઉનસે કેહ રહા હું કે મુઝસે મિલા કરો
વો મુઝસે કેહ રહે હૈં કે તુઝસે બલા મિલે.
મિલનેકા ક્યા મઝા હૈ જો દો ચાર સાથ હોં,
જબ લુત્ફ હૈ કે કોઇ અકેલા ઝરા મિલે.
મુઝસે વો અબતો રોઝ નયા માંગતે હય દિલ
પરવર દિગાર રોઝ હમેં દિલ નયા મિલે.
અગીયાર દિનકો ગોદમેં લેકર ગયા ન હો.
નકશે કદમ મિલે તો કિસીકા પતા મિલે.
કેહતે હંય અર્ઝે વસ્લ પર વો કાટ કર ઝબાં.
અયસે ગુનાહગારકો અયસી સઝા મિલે.
મુશ્કીલ નહિં હૈ ખોએ હુએ દિલકા ઢુંઢના
"નશતર" અગર તલાશ કરેં તો ખુદા મિલે.
"નશતર" અબ ઇસ તલાશમેં ફિરતે હૈં રાત દિન
મિસરા મિલે રદીફ મિલે કાફીયા મિલે.

નઇ–ગઝલ.

મય નથી ગોયા પરી એક બન્દ પયમાનેમેં થી
ક્યા અદાએ દીલરૂબા વલ્લાહ મયખાનેમેં થી
વહેશતે મજનું જો દેખી રોકે લયલાને કહા
બાત યે કબ ઇસસે પહેલે મેરે દીવાનેમેં થી
તુરે જલતે હી હુઆ અયે શમ્અ પરવાનેકા ખુન
બાત ક્યા ઇસ દીલજલેકી તેરે જલજાનેમેં થી

ડોસ્તેહી હોશ્યાર ઉનસે દીલકો અપને ખો દીયા
કયા કશીશ થી વો કશીશ જો આંખ લડજાનેમેં થી
અપને કુદરતકે કરિશ્મે યે દીખાને થે ઉસે
તો ગજ્ઞીઆ વર્ના કયા ગુસુફ કે બચ આનેમેં થી
કર રહી હૈ કીસલીયે અટખેલીયાં બાદે સહર
મહેવ કયા શબ ભર કીસીકી ઝુલ્ફ સુલઝાનેમેં થી
રફતા રફતા સારી દુન્યા બસ ગઇ જાકર વહાં
કૌનસી અયસી કશિશ અયે "ફતહે" વીરાનેમેં થી

નઇ–ગઝલ.

રાહે હક હમકો દીખાઇ અહેમદે મુખ્તારને
બહેરે ઝુલ્મતસે નીકાલા સૈયદે અબરારને
મહેવે હયરત કર રખા હૈ સબકો ઇસ ઇસરારને
તુરપર બીજલી ગીરાઇ કયું જમાલે યારને
રાહે હકકો કૌન સમઝા હૈ ભલા ઉનકે સીવા
હક સમજનેકા જો સમજ સૈયદે અબરારને
ગૈરકો હરગીઝ ન પુજો કૌમસે યેહ થા ખિતાબ
બહેરા બરમેં ખલબલી ડાલી હૈ ઇસ લલકારને
બહેરે ઝુલ્મતમેં જોથી ગરકાબ મખલુકે ખુદા
ઉસકો ઝુલ્મતસે નીકાલા સૈયદે અબરારને
અબતો જાવુંગા મદીનેકો મૈ "સાબિર" દેખના
યાદ ફરમાયા હૈ મુજકો અહેમદે મુખ્તારને

નઇ–ગઝલ–ગાલિબ.

દોસ્ત ગમ ખ્વારી મેં મેરી સઇ ફરમાએંગે કયા

ઝૅખ્મ કે ભરને તલક નાખુન ન બળઢાએંગે ક્યા
બે નીયાઝી હદસે ગુઝરી બંદા પરવર કબ તલક
હમ કહેંગે હાલે દિલ ઔર આપ ફરમાએંગે ક્યા
હઝરતે નાસેહ ગર આવે દિદએ। દિલ ફર્શરાહ
કોઈ મુઝકો યે તો સમજા દો કે સમજાએંગે ક્યા
આજ વાં તેગો કફન બાંધે હુવે જાતા હું મેં
ઉઝ્ર મેરે કત્લ કરને મેં વો કયા અબ લાએંગે
ગર કીયા નાસેહ ને હમકો કૈદ અચ્છા યું સહી
યે જુંનુને ઇશ્કકે અન્દાઝ છુટ જાએંગે ક્યા
ખાનાઝાદે ઝુલ્ફ હૈં ઝન્જીરસે ભાગેંગે ક્યા
હૈં ગીરીફતારે બફા ઝીન્દાંસે ગભરાએંગે કીયું
હૈં અબ ઇસ માઅમુરમેં કહેતે ગમે ઉલ્ફત અસદ
હમને યે માના કે દેહલી મેં રહેં ખાએંગે ક્યા

નઇ–ગઝલ ગાલિબ.

દીલે નાદાં તુઝે હુવા ક્યા હૈ
આખીર ઇસ દર્દકી દવા ક્યા હૈ

હમ હૈં મુશ્તાક ઔર વો બેઝાર
યા ઈલાહી યે માંજરા ક્યા હૈ

મૈં ભી મું મેં ઝબાન રખતા હું
કાશ પુછો કે મુદ્દઆ ક્યા હૈ

જબકે તુજ બીન નહિં કોઇ મૌજુદ
ફીર યે હંગામા યા ખુદા ક્યા હૈ

યે પરી ચેહરા લોગ કયસે હૈં

ગમ ઝઓ ઇશ વઓ અદા કયા હય
શીકને ઝુલ્ફે અંબહી કયું હય
નીગહે ચશ્મે સુરમાસા કયા હય
સબ ઝઓ ગુલ કહાંસે આએ હંય
પર કયા ચીઝ હય હુમા કયા હય
હમકો ઇન્સે વફાકી હય ઉમ્મીદ
જો નહિં જાનતે વફા કયા હય
હાં ભલા .કર તેરા ભલા હોગા
ઔર દરવેશકી સદા કયા હય
મયને માના કે કુછ નહિં "ગાલિબ"
મુફ્ત હાથ આએ તો બુરા કયા હય

નઇ–ગઝલ ગાલિબ.

ઇબ્ને મરિયમ હુવા કરે કોઇ
મેરે દુઃખકી દવા કરે કોઇ
શરા વ આઇન પર મદાર સહી
અયસે કાતીલકા કયા કરે કોઇ
ચાલ જયસે કળી કમાંકા તીર
દીલમેં અયસે કે જા કરે કોઇ
બાત પર વાં ઝબાન કટતી હય
વો કહેં ઔર સુના કરે કોઇ
બક રહાહું જુનુંમેં કયા કયા કુછ
કુછ ન સમઝે ખુદા કરે કોઇ
ન સુનો ગર બુરા કહે કોઇ

ન કહો ગર બુરા કરે કોઇ
રોકલો ગર ગલત ચલે કોઈ
બખ્શ દો ગર ખતા કરે કોઇ
કૌન હુંય જો નહિં હુંય હાજત મંદ
કીસ્કી હાજત રવા કરે કોઈ
ક્યા કીયા ખીર્ઝને સીકન્દરસે
અબ કીસે રહેનુંમા કરે કોઈ
જબ તવક્કોહી ઉઠ ગઈ "ગાલિબ"
ક્યું કીસીકા ગીલા કરે કોઈ

નઈ ગઝલ.

બલાયે ઝુલ્ફે જાનાકી અગર લેતે તો હમ લેતે
બલા યે કૌન લેતા જાન પર લેતે તો હમ લેતે
ઉસે ક્યા કમથા વો બે ખબર ક્યું પુછતા ફીરતા
દીલે ગુમ ગુરતાકી અપને ખબર લેતે તો હમ લેતે
ન લેતા કોઈ સોદા મોલ બાઝારે મોહબતકા
મગર કુછ જાન અપની બેચનર લેતે તો હમ લેતે
કોઈ ક્યા તેરા કરતા નાલે કરતે કરતે મરજાતા
જો બદલા તુજસે ચર્ખે કીનાવર લેતે તો હમ લેતે
જો હોતા હમસે હમ બીસતરબતા ફીર તેરા ક્યા જાતા
તડપ કર કરવટે દીન રાત ગર લેતે તો હમ લેતે
ન હોતા કોઈ મીન્નત કશ તેરી શમશીર કા હરગીઝ
યે એહસાં સરપે અબ બેદાદગર લેતે તો હમ લેતે
લગાયાજામ હોટોંસે જો ઉસને હમકો રશ્ક આયા

કે ઐાસા ઉસ્કે લબકા અએ "જરૂર" લેતે તો હમ લેતે

નઇ—ગઝલ.

પસે મર્ગ મેરે મઝારપર જો દીયા કીસીને જલાદીયા
ઉસે આહ દામને બાદને સરે શામહીસે બુઝાદીયા
દમે ગુસ્લસે મેરે પેસ્તર કહા હમદમોંને યે સોંચકર
કહીં જાયે ઉસકા નજી દહલ મેરી લાશ પરસે હટાદીયા
મુઝે દફન કર ચુકે જીસ ઘડી તોયે કેહના ઉસ્સે કે એ પરી
વો જો તેરા આશીકે ઝારથા તહે ખાક ઉસકો દબાદીયા
અભી આંખ ઝપકીથી એક પલ કહા ફીર યે જીને ઉઠકે ચલ
દીલે બેકરારને આહ ફીર મુઝે ચુટકી લેકે જગા દીયા
કહા નામા બરને જવાબદો ખતે શૌકે આશીકે ઝારકા
વહી ખતકો આગમે ડાલકર કહા કહીયો ખતકો જલાદીયા
કહા આને દીજો ન ગૈરકો કહા હમ બુલાયેંગે શૌકસે
તુમે રશ્ક હોતો ન આવ તુમ યેહી કેહકે હમકો હટાદીયા
અગર ઉસ્પે ખુલતા ન ઇતના તુ તો વો હોતા તુઝસે ન તુંદખુ
"જરૂર" આહ તુને યે કયા કીયા ઉસે ઇશ્ક અપના જતાદિયા

નઇ—ગઝલ.

ગઇ ચક બચક જો હવા પલટ નહિં દીલકો મેરે કરાર હય
કરૂં ગમ સીતમ કા મેં કયા બયાં મેરા ગમસે સીના ફિગાર હય
યે રિઆયા હિંદ તબાહ હુઇ કહો ઉનપે કેસી જફા હુઇ
જીસ દેખા હાકીમે બખ્તને કહા યેતો કાબીલે દાર હય. કરૂં૦
યે સિતમ કીસીનેભી હય સુના દીયા ફાંસી લાખોંકો બેગુનાહ
વહે કતલમા ગોઓાંકી તર્ફસે અભી દીલમેં ઉનકે ગુબાર હય. કરૂં૦

ન દબાયા ઝેરે ચમન ઉને ન દીયા કીસીને કફન ઉને
કીયા કીસને યારે! દફન ઉને બેઠીકાને ઉનકા મઝાર હુય. ક૨૦
યે ઝમાના વો હય બુરા ફલક ચલો બચકે બચકે અલગ અલગ
ન રફીક યહાં કીસીકા કોઇ ન કીસીકા યહાં કોઈ યાર હુય. ક૨૦
શબો રોઝ ફુલોંમે જો તુલે કયું ન ખારે ગમસે વો અબ ઘુલે
ગલે તોક પાવુંમે બેડીયાં કહા ગુલકે બદલે યે હાર હુય ક૨૦
યે શહેર દેહલી તો થા ચમન વલે સબ તરાંહકા થા વાં અમન
વો ખીતાબ ઉસકા જો મીટ ગયા ફીર અબ તો ઉજડા દીયાર હુય ક૨૦
યેહ જો પેળ આયે થે ફુલકે હે ઇનમે અબ જો ફૂલ લગે
જૈસે જૈસે હમને ગુનાહ કીયે યે ઉની ગુનાહોંકા બાર હુય. ક૨૦
પડી આકે જાનોંપે એસી બન કે નશે સબોંકે હુવે હરન
જીસે દેખતા હું પળા હુવા યે ગલેમેં અશકોંકે હાર હુય. ક૨૦
જીસે ગમ દીયા હુય બરમલા હુય ખુશીબી દીલકા વોહી ખુદા
ઉસે હરબશર હુય જાનતા કે ખીઝાં કે બાંચ બહાર હુય. ક૨૦
હુય "ઝફર" ભલા તુઝે કીસકા ડર તુ ખુદાકે ફઝલપે કર નઝર
તુઝે હય વસીલા રસુલકા વોહી તેરા હામીયે કાર હુય ક૨૦

નઈ-ગઝલ

ખુદા જાને નિગાહોંમે બુતોં કયા કામ કરતે હો
નઝર જીસ વક્ત તુમ કરતે હો કત્લે આમ કરતે હો
જો ભરકર આહ ઉનકા નામ લેતા હું તો કેહતે હુંય
જતા કર ઇશ્ક અપના કયું મુઝે બદનામ કરતે હો
જુદાઇમેં તુમારી હમ યહાં બેતાબ ફીરતે હુંય
પળે વાં બીસ્તરે રાહતપે તુમ આરામ કરતે હો

ખુદા જાને કે હય મનજુર કીસસે મશવરા ઇસમે
તઆમુલ તુમ જો સુનકર વસ્લકા પૈગામ કરતે હો
"ઝફર" ઉસ તંદખુસે બોસએ લબ માંગતે હો કયા
મગર ઉસ પરદેમેં કોઇ તલબે દુશનામ કરતે હો

નંઈ-ગઝલ.

ફીદા હોના બુતોંપર મેહઝ નાદાનીકા તમગા હય
ખુદા કે નામપર મરના મુસલમાનીકા તમગા હય
મોહબ્બત ઉસ સનમકી સાફ ઇમાનીકા તમગા હય
ન સમજો કુફ્ર ઇસકો યે મુસલમાનીકા તમગા હય
પરેશાં હોના સુંબુલકા હમેશા ખાકપર મેરા
ખયાલે જુલ્ફે જાનાકી પરેશાનીકા તમગા હય
મોહબ્બતમેં પરી રૂઓંકી મુંહસે કુછ ન કુછ બકના
મુકરર એક યેભી અકલે દીવાનીકા તમગાં હય
લગાઉં અય "ઝફર" કયું કર ન લબપર મોહરે ખામોશી
કે મૈં હયરાં હું ઔર યે મેરી હયરાંનીકા તમગા હય

નઇ-ગઝલ.

ડર ગયા હય જી તુમારી બેવફાઇ દેખકર
અબ કીસીસે હમ કરેંગે આશનવાઈ દેખકર
આશીકે દિલ ખુશ હુવા કે આમ તલવોં સે લગી
ગૈર કે સીનેપે વો પાયે હીનાઈ દેખકર
બોસએ ખાલે લબે શીરીં તેરા દીલ લે લીયા
જીતી મખ્ખી કીસ તરાહસે ઉસને ખાઇ દેખકર
અય "ઝફર" હય છરમસે દેખા રૂખે ખુરશીદે ઝર્દ
યાર કે બાજુપે તાવીઝ તીલાઇ દેખકર

મદીનેકી માલન-ગઝલ.

મદીનેકી માલન મય બન જાઉંગી સૈયાંકે કારન
ગજરા ગુંથુંગી મય કલગી બનાઉંગી
ગલેસે લગા કે ફીર પહેનાઉંગી, સૈયાંકે કારન
કલી કલી ચુનકર, રખુંગી છાબમેં
બલમાપે વારકર રીઝાઉંગી સૈયાંકે કારન
બાલમ મેરા હય છોટા ઉમર મેરી હય છોટી
હીલ મીલ કર ઘરકા કામ ચલાઉંગી સૈયાકે કારન
લગાકે ઝગડા મોસે ગયે પરદેસમેં
જોડ હાથોંકો મનાઉંગી સૈયાકે કારન

રેસકી-ડેસ ગઝલે-કેશરીયા.

નઇ ગઝલ

ચલી ઉલટી હવા હીંદુસ્તાનમેં [૨] હોતે બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
જીના કયસા અભી યે જહાનમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
જબસે રેસકી મહોબત હુઇ-સર્વીસ તબસે તુટ ગઇ.
રહના કયસા અભી યે જહાનમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
માલ મીલકત જોથી હુમારી-અબ ઓ પરાઇ બન ગઇ
અના પળા અબ મુશ્કીલ હાલમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
રો રહી ઓરત હય ઘરમેં બચ્ચે ભુખોંસે મરે.
દાના ખાના ન હય અબ મકાનમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
બરબાદ પુરા હો ચુકા-મુફલીસ પુરા બન ગયા.
ખાને ઝેર ન પયસા પાસમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
સતા રહા હય ભાડેવાલા-સે ડંડા કરતા તંગ લલા.

રહના કયસા અભી યે મકાનમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
દોસ્ત બીરાદર જો હમારે—હરદમ રહતેથે જો સહારે
અબતો આતા નહી કોઇ પાસમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
ઔરકે સામાન ઘરકા—ઘોડાં પે લગવા દીઆ
પીને પાની ન લોટે મકાનમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
વીનમેં ઘોડ લગાતા—પ્લેસમેં હોતા ખડા
વાધે ખીચડીફ હો ગયે હાલમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
મેરી તરહસે ભાઇઓ—બરબાદ કીતને હોગયે
રહના આપભી ઉનકે ખ્યાલમેં [ ] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં

નઈ-ગઝલ ડાવરે.

ઈલાહી ઈશ્કે મોહંમદ મેં હમ ફના હોવે,
ઝબાં પે કલમા હો ઔર લબપે મુસ્તફા હોવે;
મદીને પોંહચું તો પુરી મુરાદ હો દીલ કી,
જુદા મંય કુફ્રે સે હું મુઝ સે વો જુદા હોવે,
ફીદા હો સરવરે આલમ પે જાં મેરી યારબ,
હમારે દીલકા ભી પુરા યેહ મુદ્દઆ હોવે;
તમામ ઉમ્ર હો ગફલત મેં હમને ખોયા હે,
કીએ હંય જુર્મ બહોત દેખેં કયા સઝા હોવે;
તુમ્હેં જો સુસુફે મીસરી ભી દેખે ગશ આએ,
નકાબ ચહેરએ અન્વર સે જો જુદા હોવે;
ઝબાને હાલ સે અબ "ડાવરે" યેહી કહેતા હૈ,
હય ખુશ નસીબ જો ઇસ્લામ પે ફીદા હોવે.

નઈ-કવ્વાલી વહેશત.

જો બંદા હે તેરા બુતોં કા નહિં હે
જો શયદા બુતોં કા હે તેરા નહિં હે;
ભલે ખાકે રોઝા શપ્રા પાએં લાખોં,
મોહંમદ કા દર હે કલીઆ નહિં હે,
જહન્નમ મેં અય દીલ જલેગા વો બેશક;
મોહમંદ કા દીલસે જો શયદા નહિં હે,
બુતોં પર જો ઇમાન રખતા હો દુન્યાં.
વો કાફર હે બંદા ખુદા કા નહિં હે,
સવાલી નહો જાકે "વહેશત" કીસી સે;
દરે હક સે ક્યા તુઝકો મીલના નહિં હે.

નઇ-કવ્વાલી ડાવરે.

જાન મેરી ઉસ શહે કવનૈન પે કુરબાં હો જાય,
અપની બખ્શીશ કા ઇલાહી ચેહી સામાં હોં જાય.
જીતેજી પોંહચું મદીને મેં ઇલાહી મંય ભી,
ફઝલ કર ફઝલ કે પુરા મેરા અરમાં હો જાએ,
પર તવા નુરે નબીકા જો પડે ઇસ દીલ પર,
ઝુલ્મતેં દુર હોં રહે માહે દરખશાં હો જાય,
દેખલે તુમકો તો મુસા ભી ગીરે ગશ ખાકર,
કુચ્છ તકલ્લુમ ન કરેં હાલ પરેશાં હો જાય,
હુશ્ને યુસુફ ભી તેરા સદકા થા મહેબુબે ખુદા,

ચશ્મે બીના સે જો દેખે તુજે હયરાં હો જાય
મુજકો લીલ્લાહ મદીને મેં બુલા લીજે હુઝુર,
તાકે કામીલ વહાં રહેકર મેરા ઇમાં હો જાય,
"ડાવરે"કા એહ ઇરાદા હૈ કે લીખે નઅતે નબી,
શૈદા યે પુરા હો દીવાને કા દીવાં હો જાય.

નઇ-કવ્વાલી ડાવરે.

જલવા ઉસીકા જલવા નુમાઇ ઉસી કી હૈ,
સબકા વહી ખુદા હૈ ખુદાઇ ઉસીકી હૈ,
કસુંઠર બયાં બુઝુર્ગીએ શાને કરીમ હો,
સચ્ચા વહી હૈ એક બડાઇ ઉસીકી હૈ;
જલવા હર એક રંગ મેં દેખા ઉસીકા હૈ.
રંગત હર એક ફુલને પાઇ ઉસી કી હૈ,
શૌકે લકા ઉસીકા હૈ હર એક આંખ કો,
હર એક દીલમેં યાદ સમાઇ ઉસી કી હૈ.

ગઝલે નુરી.

તેરે નુરકા વો ઝહુર થા કે કલીમ જીસ સે તુર થા
બીસે તાબથી કીસે હાસ્રથા ન તમીઝથી ન શઉર થા
તેરા મેરે દીલમેં મુકામ થા તેરી મેરી આંખોમેં નુર થા
તેરી જુસ્તજુ મેં જો મય ફીરા ન પતા ચલાકે તુ દુરથા
મય અઝલસે મરને અલસ્ત થા નશાએ શરાબમેં ચુર થા
મેરી આંખોમેં જો ખુમાર થા મએ વહદહુ કા સુરૂર થા
તેરે દરપે આકે જો ફીર ગયા-ન ઠીકાના ઉસકા કહીં રહા

તુને ઉસ્કો ખુદ્દી મીટા દીયા ઝરા દીલ્મે જીસ્કે ગુરૂર થા
મેય ગુનાહગાર ઝુરૂર થા મગર ઇતની મુઝકો ખબર નથી
તુ રહીમ થા તુ કરીમ થા તેરા નામ રબ્બે ગફુર થા
હય દુઆએ "તુતીએ" ચશ્મે નમ તેરી રાહસે ન હટે કદમ
તેરી હમ્દ કરતા રહે રકમ કે અઝલસે શાકે વફૂર થા

ગઝલે ઝામીન.

આકે ઇસ દુન્યામે યારો દાગે હસરત લે ચલે
દાગ દીલપર લે ચલે ક્યા યાદે સોહબ્બત લે ચલે
હમ મેહબ્બત કરકે તુમ્સે જાંપે આફત લે ચલે
દે ચુકે દીલ તુમકો—હરદમકી મુસીબત લે ચલે
ઉસ સનમકો સાથ અપને અહેલે હીમ્મત લે ચલે
વાએ કીસ્મત હમતો દીલમે અપને હસરત લે ચલે
રંજો ગમ સોઝે જીગર બેતાબીયે દીલ લે ચલે
હમ બગલમે અપને એક શોરે કયામત લે ચલે
સર બકફ જાતે હંય કુએ યારમે હમતો મગર
સરકો અપને દોશ પર જીસ્કો હો તાકત લે ચલે
કુચએ જાનાંમેં જબ આએ હુએ બીમારે ઇશ્ક
જોકે હમ દાઇલ—શીફામે રંજો કુલ્ફત લે ચલે
કુચએ જાનાંમેં "ઝામીન" જો ગયા—મારા ગયા
શુક્ર હય તુમ જાનકો અપને હે સલામત લે ચલે.

તમામ શુદ.